

صحيفة الحسن عليه السلام

[135] پیامبر ریشهء آن، وعلی ساقهء آن و سوغند به خدا که ما میوه آن درختیم، هر که به شاخه اُی از شاخه های آن چنگ زند نجات یافته، و هر که از آن تخلف ورزد در آتش سقوط می کند. آنگاه حضرت علی علیه السلام از آخر جمعیت برخاست، در حالیکه رداء ایشان از پشت سرش کشیده می شد، تا اینکه بالای منبر کنار امام حسن علیه السلام قرار گرفت، و بین چشمهای ایشان را بوسید، و فرمود: اُی پسر پیامبر حجت را بر مردم ثابت کرده، و اطاعت را واجب ساختی، پس وای بر کسی که تو را مخالفت نماید. (15) خطبهء آن حضرت در فضیلت اهل بیت بعد از شهادت پدرش روایت شده: هنگامی که اُمیر المؤمنین علیه السلام به شهادت رسید، امام حسن علیه السلام بالای منبر رفت و خواست سخنی بگوید، اما گریه ایشان را امان نداد، لحظاتی نشست آنگاه ایستاد و فرمود: سپاس خدائی را سزااست که در آغاز یگانه بود، و در ازل به خداوندی برتری یافت، به بزرگی و توانائی برتر گردید، آغاز نمود آنچه را ایجاد کرد، و پدید آورد آنچه را که خلق نمود، در حالیکه نمونه اُی در گذشته از آنها وجود نداشت.
